

Veiledning for mottagelsen av Den hellige Kommunion

Se også dokumentet [Ikke-katolikker og kommunion i Den katolske kirke](#).

Til katolske kristne

Katolikker oppfyller kirkeplikten ved å delta i messen på søndag og foreskrevne festdager (i Norge: Julenatt eller juledag, og Kristi Himmelfartsdag). Kirkeplikten for påskesøndag kan oppfylles ved deltagelse i påskevigiliemessen. Mottagelse av nattverden er ikke påkrevd annet enn én gang årlig og da helst i påsketiden (den såkalte påskeplikt), men Kirken oppfordrer sterkt til hyppig kommunion. For samvittighetsfullt å ha forberedt mottagelsen av Den hellige Kommunion skal kommunikantene ikke ha begått alvorlige synder etter sitt siste skriftemål, og de skal normalt ha fastet fullstendig i én time. De skal også strebe etter å leve i nestekjærlighet. De som er seg bevisst at de har begått alvorlige synder, er forpliktet til først å la seg forsone med Gud og Kirken gjennom botens sakrament (skriftemålet). Barn må vente til de har mottatt sin første hellige Kommunion (i 8-9-årsalderen).

I St. Olav Domkirke utdeles nattverden vanligvis kun under brødets skikkelse. Nattverden mottas av de fleste i hånden og stående, men kommunikantene har full anledning til å motta på tungen, stående eller knelende.

Åndelig kommunion

Katolikker og andre kristne som av en eller annen grunn ikke kan motta kommunionen, oppfordres til å be til Gud om «åndelig kommunion». De kan be Gud om at deres forening med Jesus Kristus og med hverandre må bli stadig inderligere. Her er en passende bønn:

Herre Jesus Kristus, du som er nærværende i alterets hellige sakrament, jeg tror på deg, jeg håper på deg, jeg elsker deg. La intet skille meg fra deg, la alt lede til større fellesskap med deg. La min lengsel etter deg komme til syne som kjærlighet til dem jeg møter, og la meg snart få motta deg ved ditt alter. Amen.

Til ortodokse og andre ikke-katolske orientalske kristne

Medlemmer av ortodokse kirker og ikke-katolske orientalske kirker oppfordres til å orientere seg om de regler som gjelder innen deres kirker. Etter katolsk kirkerett kan de motta skriftemålets, nattverdens og sykesalvingens sakramenter i den katolske kirke dersom de har forberedt seg rettelig til det. Dette er fordi disse kirkers og den katolske kirkes tro ligger så tett opp til hverandre, ikke bare hva gjelder disse sakramenter, men også på andre grunnleggende områder. Men dette syn deles ofte ikke av de ikke-katolske kirkene, de tillater

ofte ikke at deres medlemmer mottar sakramentene i Den katolske kirke, derfor må den enkelte sjekke hvilke regler som gjelder i hans kirke. Med *Den assyriske kirke av Østen* gjelder imidlertid en mellomkirkelig **spesialavtale** som gir dem fri adgang til de katolske sakramenter i **alle land**. Medlemmer av *The Polish National Catholic Church (PNCC)* i USA eller Canada kan ifølge **nasjonale spesialavtaler** med Den katolske kirke motta sakramentene der. Rimeligvis kan også amerikanske og kanadiske PNCC-medlemmer som oppholder seg midlertidig i Norge, også motta sakramentene uten individuell avtale.

Til andre kristne

Selv om vi inviterer alle kristne til å overvære messefeiringen, kan vi ikke generelt invitere ikke-katolske kristne til felles nattverdsbord. Dette er en følge av kristenhetens splittelse. Katolske kristne tror at Eukaristien er en fellesskapshandling som uttrykker enhet i troen. Dersom kristne som ikke i tilstrekkelig utstrekning er forent med oss kirkelig eller trosmessig skulle motta Den hellige Kommunion, ville det gi et falskt bilde av en enhet som ikke ennå består. Denne enheten må vi alle be om.

Til ikke-kristne

Vi ønsker også velkommen til vår messefeiring alle som ikke deler troen på Kristus med oss. Vi kan ikke invitere dem til å motta Den hellige Kommunion, men vi inviterer dem om å være sammen med oss og til å be for fred og enhet i den menneskelige familie.

Til alle som ikke mottar kommunion

Dersom personer som ikke kan motta kommunion, skulle ønske en særlig velsignelse, kan de komme frem under kommuniionsutdelingen. For at de ikke skal forveksles med kommunikanter, er det viktig at de tydelig markerer med et særlig tegn at de søker velsignelsen - man legger én hånd over på motsatt skulder. Dette gjelder både katolikker (barn, andre som ikke mottar nattverd) og ikke-katolikker. Når ikke-katolske kristne kommer frem slik, er det, som Pave Johannes Paul II kalte det, en meningsfull gest, et tegn på kristen søskenkjærlighet (Encyklikaen "*Ut unum sint*", nr. 72).

Far, la dem alle være ett, så verden kan tro! Far, du som er Herre over våre hjerter og vår samvittighet, la dette bli virkelighet! Du som gjennom profeten Esekiel lovet ditt folk: «Jeg vil gi dere et nytt hjerte og en ny ånd» - rør ved våre hjerter! Vekk vår ånd! Gjør oss levende med kraften fra en ny pinse! (Pave Johannes Paul II i Oslo 1. juni 1989.)